

DOSAR NR. ....

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ...
NCPP-SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

ÎNCHEIERE PENALĂ
Ședința publică din data de .....

Instanța constituită din:

Președinte: .....

Judecător: .....

Grefier: .....

Ministerul Public –.....este reprezentat de procuror .....

Pe rol se află judecarea **apelului** declarat de **inculpata** ... împotriva sentinței penale nr. ... pronunțată de ... în dosarul nr. ....

La apelul nominal, făcut în ședință publică, **răspund:**

- inculpata – apelantă ..., asistată de apărătorii aleși, avocat .., cu împuternicirea avocațială seria ...aflată la fila 22 dosar; avocat ... și avocat ....., cu împuternicirea avocațială seria ...;
- martora ....

Lipsind:

- reprezentantul părții civile – intimate ...
- reprezentantul părții responsabile civilmente – intimate ...

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care arată următoarele:

- modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare
- termenul a fost acordat în vederea studierii răspunsului ce a fost înaintat la dosar de către expertul contabil și pentru audierea martorei ...;
- s-a înaintat la dosar răspunsul la obiecțiunile formulate raportului de expertiză contabilă judiciară de către expertul ..., semnat și de către expertul contabil parte...

Președintele completului procedează la verificarea identității martorei ..., care prezintă C.I. seria .. nr. ...., CNP...

Curtea procedează la audierea martorei ..., declarația acesteia fiind consemnată, iar după citire de către președintele completului și semnare, atașată la dosarul cauze, la fila 17 – vol. II dosar.

Prealabil oricăror altor discuții, **președintele completului** pune în discuție, din oficiu, o chestiune legată de încadrarea juridică a faptei pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei și condamnarea acesteia de către prima instanță și are în vedere în acest sens împrejurarea că, potrivit rechizitoriului, prejudiciul reținut a fi fost ocazionat prin fapta imputată inculpatei în a fost cuantificat la nivelul sumei de 444,221 lei, reținându-se, la nivelul lunii octombrie 2014, când s-a consumat infracțiunea, că acesta ar fi depășit echivalentul sumei de 10.000 euro, la cursul BNR aplicabil la aceeași dată. Or, raportat la această situație, s-a considerat că fapta reținută în sarcina inculpatei este mai gravă, fiind incidente dispozițiile art. 9 alin. 1 și alin.2 Cod fiscal.

Ulterior momentului consumării faptei și până în prezent, cursul valutar stabilit de BNR a suferit o serie de fluctuații, în sensul majorării constante, ceea ce duce la concluzia că o faptă de genul celei imputate inculpatei de față, care a generat un prejudiciu de 444,221 lei, nu ar mai întruni elementele de tipicitate ale infracțiunii mai grave, întrucât nu ar mai reprezenta un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale.

Față de cele expuse, instanța apreciază necesar, în raport de dispozițiile art. 475 Cod procedură penală, să pună în discuție admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **dacă, în situația infracțiunilor de evaziune fiscală, prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005, pentru care încadrarea în variantele agravate, prevăzute de art. 9 alin. 2 și 3 din aceeași lege, este condiționată de o valoare a prejudiciului mai mare de 100.000 euro, respectiv de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, modificarea cursului valutar stabilit de BNR ulterior consumării faptei, astfel încât aceeași faptă concretă, analizată în raport de un curs valutar superior valoric, nu s-ar mai încadra în varianta agravantă prevăzută de art. 9 alin. 2 sau 3 din Legea nr. 241/2005, ci în varianta de bază, reglementată de art. 9 alin. 1 din Legea nr. 241/2005, este de natură să activeze principiul aplicării legii penale mai favorabile, cu consecința stabilirii în cauză a încadrării juridice care este cea mai favorabilă inculpatului în raport de cursurile valutare succesive ulterioare consumării faptei sau dacă dimpotrivă, într-o astfel de situație, se are în vedere, în mod exclusiv, cursul valutar BNR aplicabil la momentul consumării faptei.**

Problema care a generat necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu această chestiune de drept este generată, pe de-o parte, de jurisprudența națională care nu este unitară cu privire la acest aspect, dar și de jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție într-o chestiune similară, precum și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Astfel, conform **deciziei nr. 12/08.02.2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii**, modificarea, în sensul majorării prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, intervenită ulterior comiterii faptei, conduce, în cazul infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, la lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii. S-a apreciat astfel în esență că, în lipsa determinării de către legiuitor a momentului la care se face evaluarea prejudiciului, în cazul infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, majorarea ulterioară a prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior atrage raportarea quantumului valorii pagubei produse prin fapta săvârșită anterior la noua limită valorică devenită criteriu de incriminare. Or, ipoteza analizată de instanța supremă poate permite dezvoltarea unui raționament similar și în ceea ce privește faptele prevăzute de art. 9 alin. 2 și 3 din Legea nr. 241/2005, cu diferența că aplicarea legii penale mai favorabile ar determina o sancționare mai blândă a persoanei acuzate, nu o dezincriminare a conduitei ilicite.

Pe de altă parte, în sens contrar, există decizia nr. 258/05.05.2016 a Curții Constituționale, dar și deciziile ulterioare ale aceleiași instanțe, prin care s-a statuat asupra constituționalității incriminării dispozițiilor art. 9 alin. 2 și art.3 din Legea nr. 241/2005 privind evaziunea fiscală, în care, deși Curtea Constituțională a procedat la respingerea excepțiilor de constituționalitate a apreciat în cadrul considerentelor că dispozițiile legale criticate ar îndeplini condițiile de previzibilitate, singura posibilitate fiind aceea a aplicării cursului valutar de la momentul săvârșirii faptei, considerând că Curtea Constituțională că luarea în considerare a unui alt moment ar determina o imprevizibilitate a normei și, posibil, o îngreunare a situației făptuitorului, totodată, ar echivala cu posibilitatea de a alege, în mod aleatoriu, fără niciun criteriu obiectiv, a cursului valutar, curs necunoscut de făptuitor la data săvârșirii infracțiunii, ceea ce ar determina imposibilitatea acestuia de a-și norma conduita.

Apărătorul ales al inculpatei-apelante ..., avocat ..., precizează că este de acord, dat fiind faptul norma de drept nu face o referire concretă. Mai mult, există diferențe în practica judiciară, deciziile sunt contradictorii în ceea ce privește aplicarea principiului legii penale mai favorabile, astfel consideră că este în interesul inculpatei clarificarea acestei situații raportat la textul de lege conform căruia inculpata a fost condamnată.

Apărătorul ales al inculpatei-apelante ..., avocat ..., având în vedere că problema pusă în discuție de către instanță se încadrează, din punct de vedere legal, în dispozițiile art. 475 Cod procedură penală, arată că este o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, astfel că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cu privire la modul în care sunt interpretate dispozițiile legale, arată că este de acord cu cele precizate de către instanță. Raportat la principiul aplicării legii penale mai favorabile, apreciază ca maximumul prejudiciului să fie luat în calcul la momentul în care se soluționează cauza dată fiind fluctuația euro în această perioadă.

Apărătorul ales al inculpatei-apelante ..., avocat ..., arată că este de acord. Consideră admisibilă solicitarea instanței, se impune calificarea acestei situații juridice, pentru că are în vedere, în primul rând, data săvârșirii faptei, moment în care ar trebui verificat cursul valutar de la acel moment. Ulterior, inculpata a fost trimisă în judecată, cursul valutar s-a mărit, astfel că trebuie să existe o clarificare în acest sens.

Procurorul, având cuvântul, arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Apreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală. Consideră că prejudiciul din prezenta cauză ar trebui calculat la data comiterii faptei, având în vedere cursul valutar euro de la comiterii faptelor.

CURTEA DE APEL,

Va rămâne în pronunțare cu privire la chestiunea pusă în discuție, din oficiu, de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a stabili termen de pronunțare pentru data de ..., pentru când se pot depune și concluzii scrise, dacă se apreciază necesar în acest sens.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Stabilește pronunțarea cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru data de ..., prin punerea soluției la dispoziție, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, ...

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

DOSAR NR....

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ...
NCPP-SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de ...

Instanța constituită din:

Președinte: ....

Judecător: ....

Grefier: ....

Pe rol se află pronunțarea asupra admisibilității sesizării Î.C.C.J. cu privire la chestiunea de drept a cărei lămurire a fost pusă în discuție din oficiu, în dosarul nr. ..., având ca obiect judecarea **apelului** declarat de **inculpata** .... împotriva sentinței penale nr. ... pronunțată de ... în dosarul nr. ....

Dezbaterile asupra admisibilității sesizării Î.C.C.J. au avut loc în ședința publică din data de ..., fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta încheiere, *la ședința de judecată participând ... procuror ... din cadrul Parchetului* ....., când instanța, în temeiul **art. 391 alin.1 Cod procedură penală**, a stabilit pronunțarea pentru astăzi, ...

CURTEA DE APEL,

Deliberând asupra sesizării **completului** pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea de Apel apreciază ca sunt întrunite condițiile de admisibilitate ale unei astfel de sesizări, în conformitate cu dispozițiile art. 475 Cod procedură penală, având în vedere următoarele:

I. Curtea de Apel Iași **este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță**, potrivit dispozițiilor art. 408 Cod procedură penală, raportat la art. 553 Cod procedură penală, fiind sesizată cu soluționarea apelului declarat de inculpata .... împotriva sentinței penale nr. ... pronunțată de ... în dosarul nr. ..., urmând a se pronunța prin decizie asupra căilor de atac promovate, hotărârea fiind definitivă.

II. Chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări este una esențială, iar de lămurirea acesteia depinde soluționarea pe fond a cauzei, vizând o interpretare a normelor de drept penal substanțial, în legătură directă cu încadrarea juridică dată faptei cu privire la care s-a dispus trimiterea în judecată și condamnarea (în primă instanță) a inculpatei.

Astfel, întrebarea pe care prezentul complet intenționează să o adreseze Înaltei Curți de Casație și Justiție este următoarea: *„În situația infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005, pentru care încadrarea în variantele agravate, incriminate de art. 9 alin. 2 și 3 din aceeași lege, este condiționată de o valoare a*

prejudiciului mai mare de 100.000 euro, respectiv de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, modificarea cursului valutar stabilit de BNR ulterior consumării faptei, astfel încât aceeași faptă concretă, analizată în raport de un curs valutar superior valoric, nu s-ar mai încadra în varianta agravantă prevăzută de art. 9 alin. 2 sau 3 din Legea nr. 241/2005, ci în varianta de bază, reglementată de art. 9 alin. 1 din Legea nr. 241/2005, este de natură să activeze principiul aplicării legii penale mai favorabile, cu consecința stabilirii în cauză a încadrării juridice care este cea mai favorabilă inculpatului în condițiile art. 5 Cod penal, în raport de cursurile valutare succesive ulterioare consumării faptei sau dimpotrivă, într-o astfel de situație, se are în vedere, în mod exclusiv, cursul valutar BNR aplicabil la momentul consumării faptei?”

În cauza de față inculpata a fost trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 2 din Legea nr. 241/2005, iar hotărârea ce urmează a fi pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție este importantă, întrucât, în raport de aceasta, se poate aprecia fie în sensul stabilirii corecte de către instanța de fond a încadrării juridice a faptei, fie în sensul schimbării încadrării juridice a faptei, prin reținerea variantei de bază a incriminării, ca efect al aplicării art. 5 Cod penal, referitor la legea penală mai favorabilă.

III. Cu privire la această chestiune de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

B. Expunere succintă a cauzei.

Prin rechizitoriul nr. ... emis la ... de către Parchetul ... înregistrat pe rolul ... la data de ... sub nr. ..., astfel cum acesta a fost completat și precizat (în procedura de cameră preliminară) prin răspunsul din ..., comunicat prin adresa nr. ... din ... a Parchetului ..., a fost trimisă în judecată, în stare de libertate, inculpata ..., sub acuzația săvârșirii infracțiunii de „evaziune fiscală constând în evidențierea în actele contabile ori în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale” în formă continuată (59 de acte materiale), prev. și ped. de art. 9 alin. 1 lit. „c” și alin.2 din „Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale”, cu aplicarea art.35 alin.1 din Codul penal, constând, în esență, în aceea că, în calitate de administrator al ....., în realizarea aceleiași rezoluții infracționale :

a) → în perioada 07.06.2014 – 26.06.2014, ar fi înregistrat în evidența contabilă primară (jurnalul de cumpărări aferent lunii iunie 2014), precum și, la data de 15.07.2014, în alte documente legale (în declarația fiscală ... aferentă trimestrului II al anului 2014 și în decontul TVA... aferent trimestrului II al anului 2014, prin care ... a declarat achiziții în regim de taxă inversă pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA) un număr de 19 facturi fiscale, în valoare totală de 581.335,62 lei - bază impozabilă și 0 (zero) lei TVA (taxare inversă), din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ..., iar, în perioada 01.07.2014 – 21.07.2014, ar fi înregistrat în evidența contabilă (jurnalul de cumpărări aferent lunii iulie 2014) și, la data de 09.10.2014, în alte documente legale (respectiv în declarația fiscală ... aferentă trimestrului III al anului 2014 și în decontul TVA ... aferent trimestrului III al anului 2014) un număr de 15 facturi fiscale, în valoare totală de 498.995,20 lei - bază impozabilă și 0 (zero) lei TVA (taxare inversă), din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ...;

b)→ în perioada 01.08.2014 –22.08.2014, ar fi înregistrat în evidența contabilă (jurnalul de cumpărări aferent lunii august 2014), precum și, la data de 09.10.2014, în alte documente legale (în declarația fiscală ... aferentă trimestrului III al anului 2014 și în decontul TVA ... aferent trimestrului III-2014) un număr de 11 facturi fiscale, în valoare totală de 606.445,10 lei - bază impozabilă și 2146 lei TVA [10 facturi dintre cele 11 fiind cu 0 (zero) lei TVA (taxare inversă) și doar una cu TVA], din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ...;

c)→ în perioada 01.09.2014–19.09.2014, ar fi înregistrat în evidența contabilă (jurnalul de cumpărări aferent lunii septembrie 2014), precum și, la 09.10.2014, în alte documente legale (în declarația fiscală .... aferentă trimestrului III 2014 și în decontul TVA ... aferent trimestrului III-2014) număr de 14 facturi fiscale, în valoare totală de 1.078.570,33 lei - bază impozabilă și 0 (zero) lei TVA (taxare inversă), din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ... ;

toate acestea în scopul diminuării bazei impozabile și sustragerii de la plata obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat, **în suma totală de 444.221 lei (echivalentul a 100.730,44 EURO, calculat la cursul mediu de 4,41 lei/EURO, aferent perioadei de raportare în care s-au declarat aceste achiziții, stabilit de BNR - date preluate de pe site-ul oficial al BNR: www.bnr.ro), din care 442.075 lei – impozit pe profit și 2.146 lei – taxa pe valoarea adăugată**”.

Prin **sentința penală nr. ...** pronunțată de ... în dosarul nr. ..., în baza dispozițiilor art.396 alin.2 Cod procedură penală, s-a hotărât condamnarea inculpatei ..., cu domiciliul în ..., administrator al ..., pentru săvârșirea infracțiunii de „*evaziune fiscală constând în evidențierea în actele contabile ori în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale*” în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art.9 alin.1 lit. „c” și alin.2 din „Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale”, cu aplicarea art.35 alin.1 din Codul penal, la pedeapsa principală de 7 (șapte) ani și 3(trei) luni închisoare; pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. „a”, „b” și „g” din Codul penal cu referire la art.12 alin.1 din Legea nr. 241/2015, pentru o perioadă de 3(trei) ani, calculată conform dispozițiilor art.68 din Codul penal; și la pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. „a”, lit. „b” și lit. „g” din Codul penal cu referire la art.12 alin.1 din Legea nr. 241/2015.

La încadrarea juridică, judecătorul fondului a reținut că faptele inculpatei ..., care, **în perioada 07.06.2014-09.10.2014**, în calitate de administrator al ..., în scopul diminuării bazei impozabile și sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, la diferite intervale de timp și în același mod, în baza **aceleiași rezoluții infracționale**, a înregistrat în evidența contabilă primară și în alte documente legale, respectiv în declarațiile fiscale informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național ... și în declarațiile ... depuse la organele fiscale competente un număr total de 59 de achiziții fictive/nereale de bunuri/servicii de la un număr de 3(trei) societăți comerciale pretins furnizoare, respectiv de la preinșii furnizorii ....., astfel:

a) → în perioada 07.06.2014 – 26.06.2014, a înregistrat în evidența contabilă primară (jurnalul de cumpărări aferent lunii iunie 2014), precum și, la data de 15.07.2014, în alte documente legale (în declarația fiscală ... aferentă trimestrului II al anului 2014 și în decontul TVA... aferent trimestrului II al anului 2014, prin care ... a declarat achiziții în regim de taxă inversă pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA) un număr de 19 facturi fiscale, în valoare totală de 581.335,62 lei - bază impozabilă și 0 (zero) lei TVA (taxare inversă), din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ..., iar, în perioada 01.07.2014 –

21.07.2014, a înregistrat în evidența contabilă (jurnalul de cumpărări aferent lunii iulie 2014) și, la data de 09.10.2014, în alte documente legale (respectiv în declarația fiscală .... aferentă trimestrului III al anului 2014 și în decontul TVA .... aferent trimestrului III al anului 2014) un număr de 15 facturi fiscale, în valoare totală de 498.995,20 lei - bază impozabilă și 0 (zero) lei TVA (taxare inversă), din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ...;

b)→ în perioada 01.08.2014 –22.08.2014, a înregistrat în evidența contabilă (jurnalul de cumpărări aferent lunii august 2014), precum și, la data de 09.10.2014, în alte documente legale (în declarația fiscală .... aferentă trimestrului III al anului 2014 și în decontul TVA ... aferent trimestrului III-2014) un număr de 11 facturi fiscale, în valoare totală de 606.445,10 lei - bază impozabilă și 2146 lei TVA [10 facturi dintre cele 11 fiind cu 0 (zero) lei TVA (taxare inversă) și doar una cu TVA], din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ...;

c)→ în perioada 01.09.2014–19.09.2014, a înregistrat în evidența contabilă (jurnalul de cumpărări aferent lunii septembrie 2014), precum și, la 09.10.2014, în alte documente legale (în declarația fiscală ... aferentă trimestrului III 2014 și în decontul TVA .... aferent trimestrului III-2014) număr de 14 facturi fiscale, în valoare totală de 1.078.570,33 lei - bază impozabilă și 0 (zero) lei TVA (taxare inversă), din care rezultă achiziții fictive de la presupusul furnizor ...;

cauzând, astfel, un prejudiciu bugetului consolidat al statului în valoare de 444.221 lei (echivalentul a 100.730,44 euro), din care suma 2.146 lei reprezintă TVA și 442.075 lei reprezintă impozit pe profit, ultimele consecințe fiscale producându-se la data de **25.10.2014**, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de „evaziune fiscală constând în evidențierea în actele contabile ori în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale” în formă continuată, prev. și ped. de art. 9 alin. 1 lit. „c” și alin.2 din „Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale”, cu aplicarea art.35 alin.1 din Codul penal.**

S-a considerat că această infracțiune a fost comisă în **forma continuată** prevăzută de **art. 35 alin.1 din Cod penal**, întrucât se referă la înregistrarea succesivă în mai multe evidențe contabile și la declararea sau/și evidențierea în mai multe documente legale (declarații fiscale D394 și D300) a mai multor operațiuni comerciale fictive distincte, tranzacții comerciale nereale, aparent realizate de la 3 societăți comerciale pretins furnizoare diferite, deci se referă la acte materiale distincte, săvârșite în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, la diferite intervale de timp și în modalități similare.

În concret, instanța reține că potrivit art.9 alin.1 lit. „c” din Legea nr. 241/2005 (în forma la data consumării infracțiunii) constituie infracțiune „și se pedepsește cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi” fapta, constând în „evidențierea în actele contabile ori în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale”. Dar, numai faptele de alineatele 2 și 3 ale art. 9 (pentru care legea impune un anumit prag/limită al prejudiciului – minim 100.000 euro pentru alin.2 și, respectiv, minim 500.000 euro pentru alin.3) sunt infracțiuni de prejudiciu.

Prin urmare, în varianta de la alineatul 1, infracțiunea în discuție, este una de pericol, putând fi desigur, în același timp, și una de prejudiciu, dacă s-a creat și un prejudiciu. Legea nu impune însă cerința producerii unui prejudiciu pentru forma de la alineatul 1.

Din modul de redactare al textului de lege rezultă, fără echivoc, faptul că infracțiunea prev. de art. 9 alin.1 lit.c) din Legea nr. 241/2005 se consumă la momentul evidențierii în contabilitate ori în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori a altor operațiuni fictive, dacă acest lucru s-a realizat în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale. Legea nu impune o cerință minimă a numărului de operațiuni nereale/fictive, fiind suficientă chiar și una singură, dacă o astfel de evidențiere ar putea avea

drept consecință sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale. Evident că, evidențierea (înregistrarea) repetată a mai multor operațiuni comerciale fictive va avea drept consecință firească posibilitatea sustragerii de la îndeplinirea unor obligații fiscale într-un quantum mai mare, deci a cauzării unui prejudiciu mai mare.

Teoretic, primul moment la care contribuabilul are obligația evidențierii în contabilitate a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate este chiar ziua în care se pretinde că operațiunea comercială ar fi avut loc. De asemenea, tot teoretic, obligația de evidențiere corectă în contabilitate a unor operațiuni comerciale reale este una care vizează fiecare operațiune comercială.

În speță, inculpata ..., în calitatea sa de administrator al ..., a dispus înregistrarea operațiunilor comerciale fictive în discuție atât în contabilitatea primară, cât și în alte documente legale ale societății, respectiv în declarațiile fiscale (D394 și D300), precum și în alte documente contabile, chiar ea fiind cea care a depus declarațiile fiscale relevante. Prin urmare, se impune reținerea formei continuate prevăzute de art. 35 alin.1 Cod penal.

Cum infracțiunea în formă continuată, *dedusă judecății*, comisă și reținută în sarcina inculpatei ..., **este cea prevăzută de varianta agravantă de alin.2 al art.9 din Legea nr. 241/2005, pentru care legiuitorul a impus condiția existenței unui prejudiciu într-un quantum mai mare de 100.000 de euro, instanța a reținut că această infracțiune s-a consumat la data de 09.10.2014, atunci când s-a depus ultima declarație fiscală în care s-au evidențiat cheltuieli aferente unor achiziții fictive, iar ultimele efecte/consecință ale acesteia au avut loc la data de 25.10.2014 (atunci când deveneau scadente obligațiile fiscale aferente ultimelor operațiuni comerciale declarate).**

C. Punctul de vedere al procurorului și al părților.

La termenul din ....., procurorul a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, privind admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție. A considerat că prejudiciul din prezenta cauză ar trebui calculat la data comiterii faptei, având în vedere cursul valutar euro de la acel moment.

Referitor la admisibilitatea sesizării, aceleași puncte de vedere au fost exprimate la termen și de către apărătorii inculpatei. Referitor la chestiunea de drept supusă discuției, s-a apreciat că este incident principiul aplicării legii penale mai favorabile, urmând a fi avut în vedere cursul valutar în raport de care încadrarea juridică a faptei este în forma simplă și nu în forma calificată.

D. Dispozițiile legale supuse analizei în cadrul sesizării de față

Art. 9 - (1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amenda următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

- a) ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile;
- b) omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;
- c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;
- d) alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memorii ale aparatelor de taxat ori de marcat electronice fiscale sau de alte mijloace de stocare a datelor;
- e) executarea de evidențe contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor;

f) sustragerea de la efectuarea verificărilor financiare, fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictivă ori declararea inexactă cu privire la sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate;

g) substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale Codului de procedură penală.

(2) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 5 ani.

(3) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 7 ani.

E. Punctul de vedere al completului de judecată

Prezentul complet de judecată apreciază că în situația infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005, pentru care încadrarea în variantele agravate, incriminate de art. 9 alin. 2 și 3 din aceeași lege, este condiționată de o valoare a prejudiciului mai mare de 100.000 euro, respectiv de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, modificarea cursului valutar stabilit de BNR ulterior consumării faptei, astfel încât aceeași faptă concretă, analizată în raport de un curs valutar superior valoric, nu s-ar mai încadra în varianta agravantă prevăzută de art. 9 alin. 2 sau 3 din Legea nr. 241/2005, ci în varianta de bază, reglementată de art. 9 alin. 1 din Legea nr. 241/2005, este de natură să activeze principiul aplicării legii penale mai favorabile, cu consecința stabilirii în cauză a încadrării juridice care este cea mai favorabilă inculpatului în condițiile art. 5 Cod penal, în raport de cursurile valutare succesive ulterioare consumării faptei.

În argumentarea opiniei de față, Curtea are în vedere că în cazul variantelor calificate ale infracțiunii de evaziune fiscală, astfel cum sunt reglementate în cadrul alienatelor 2 și 3 ale articolului 9 din Legea nr. 241/2005, sancționarea mai gravă a prezumtivului făptuitor este condiționată de existența unui anumit quantum al prejudiciului.

Spre deosebire de incriminarea altor categorii de fapte (ex. înșelăciunea cu consecințe deosebit de grave), legiuitorul nu a optat pentru stabilirea unui quantum fix al prejudiciului, exprimat în lei, ci a făcut referire la o valoare mai mare de 100.000 (respectiv 500.000) euro, în echivalentul monedei naționale, fără a face niciun fel de precizări asupra momentului la care se face această raportare.

În toate situațiile, prejudiciul stabilit, ce este exprimat în moneda națională, chiar dacă nu suferă modificări pe parcursul instrumentării cauzei, totuși, în funcție de evoluția cursului valutar, poate determina încadrarea uneia și aceleiași fapte fie în varianta de bază a infracțiunii de evaziune fiscală, fie în varianta calificată a aceleiași infracțiuni.

Astfel, dacă se consideră de exemplu că infracțiunea de evaziune fiscală a produs un prejudiciu statului în quantum de 450.000 lei, în contextul unui curs valutar de sub 4,5 lei, fapta este susceptibilă a fi încadrată în varianta calificată, reglementată de art. 9 alin. 2 din Legea nr. 241/2005; dimpotrivă, în ipoteza unui curs valutar superior acestei valori, aceeași faptă întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de bază.

Rezultă din cele ce preced că, potrivit tehnicii legislative adoptate în cazul celor două forme calificate ale infracțiunii de evaziune fiscală, pentru stabilirea aplicabilității circumstanțelor de natură a atribui faptei un caracter mai grav este necesară raportarea la un element exterior și fluctuant (în lipsa oricărei precizări a legiuitorului), respectiv cursul valutar stabilit de BNR, întrucât se prezumă că fapta de evaziune fiscală justifică o sancționare mai drastică doar dacă depășește o anumită valoare exprimată în euro.

Prin urmare, conținutul concret al circumstanțelor de calificare a faptei, privite în raport de un prejudiciu evaluat și stabilit în lei, se modifică, fără o intervenție expresă din partea legiuitorului, dând naștere în concret unei succesiuni de legi penale, respectiv unele sub imperiul cărora fapta de evaziune fiscală reproșată făptuitorului, se încadrează în forma de bază și altele, conform cărora aceeași faptă este susceptibilă a fi încadrată în dispozițiile alin. 2 sau 3 ale articolului 9.

Conceptul de lege penală mai favorabilă, prevăzut de dispozițiile legale, nu se limitează doar la ipotezele în care legiuitorul intervine activ pentru modificarea condițiilor de incriminare sau de tragere la răspundere penală, ci intervine ori de câte ori, urmare a tehnicii de redactare a actului normativ, cum este cea care face trimitere la alte dispoziții legale, administrative pentru calificarea faptei, conținutul concret al normei care incriminează o anumită conduită/o sancționează mai sever suferă modificări, fiind necesar a fi aplicată legea care este mai favorabilă făptuitorului.

În raport de situația premisă ce face obiectul prezentei chestiuni de drept dacă, de la momentul consumării infracțiunii de evaziune fiscală și până la momentul soluționării definitive a cauzei, în raport de fluctuațiile existente pe piața monetară, una și aceeași faptă determinată este susceptibilă a fi încadrată, cel puțin la un moment dat, în varianta de bază a infracțiunii, iar în alte momente în varianta calificată, făptuitorului i se va aplica legea penală care îi este mai favorabilă, în raport de care valoarea prejudiciului, în echivalentul în lei, calculat conform cursului oficial al BNR, nu depășește suma de 100.000 euro/500.000 euro.

Un raționament similar a fost expus de Înalta Curte de Casație și Justiție în urma soluționării unui recurs în interesul legii, **prin Decizia nr. 12 din 08.02.2008**, în sensul că modificarea, în sensul majorării prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, intervenită ulterior comiterii faptei, conduce, în cazul infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, la lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii.

În soluționarea recursului în interesul legii s-a avut în vedere că în practica instanțelor judecătorești nu exista un punct de vedere unitar cu privire la consecințele modificării (în sensul majorării) prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, intervenită după comiterea faptei, în cazul infracțiunilor ce aduceau atingere fondului forestier.

S-a constatat că potrivit art. 97 alin. 1 din Codul silvic, adoptat prin Legea nr. 26/1996, în vigoare la data formulării recursului în interesul legii, constituia infracțiune „tăierea sau scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puiți sau lăstari din fondul forestier național sau de pe terenurile cu vegetație forestieră prevăzute la art. 6, dacă valoarea pagubei este de peste 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior sau dacă valoarea pagubei este sub această limită, dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani”, prin alin. 2 și 3 ale aceluiași articol reglementându-se agravarea pedepsei în cazul când paguba este în valoare de peste 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior și, respectiv, în cazul când valoarea pagubei depășește de peste 50 de ori prețul mediu al aceleiași unități de masă lemnoasă pe picior.

S-a reținut și că potrivit dispozițiilor art. 108 alin. 1 din actualul Cod silvic, intrat în vigoare la data de 27 martie 2008 exista o referire explicită la evaluarea prejudiciului în raport cu „prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**”, dispozițiile corespunzătoare ale art. 97, 98, 102 și 104 din Codul silvic anterior nu conțineau o astfel de precizare, **ci condiționau doar în mod generic** încadrarea juridică a faptei de valoarea pagubei determinată pe baza prețului mediu al aceleiași unități de masă lemnoasă, fără specificarea momentului ce trebuie avut în vedere la stabilirea prețului. (*ipoteză incidentă și în ceea ce privește modul de incriminare a variantelor calificate ale infracțiunilor de evaziune fiscală, existând doar o raportare generică la producerea unui prejudiciu al cărui echivalent în lei este mai mare de 100.000/500.000 euro, în echivalentul monedei naționale*).

În continuare, Înalta Curte a expus următorul raționament: „*pentru faptele săvârșite anterior intrării în vigoare a actualului Cod silvic, determinarea valorii pagubei produse nu poate avea loc decât în conformitate cu principiul privind aplicarea legii penale mai favorabile, care impune să se ia în considerare, la incriminarea faptei, prețul pe unitatea de masă lemnoasă pe picior cel mai avantajos pentru făptuitor.*

De aceea, într-o asemenea ipoteză, atunci când, de la săvârșirea faptei până la judecarea definitivă a cauzei, au intervenit una sau mai multe dispoziții cu caracter normativ, prin care s-a modificat criteriul de stabilire a valorii pagubei ce determină, prin cuantumul ei, fie incriminarea faptei, fie agravarea încadrării juridice, se impune ca în astfel de situații, în conformitate cu dispozițiile art. 13 din Codul penal, să se aplice legea cea mai favorabilă.

Așadar, în cazul infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, majorarea ulterioară a prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior atrage raportarea cuantumului valorii pagubei produse prin fapta săvârșită anterior la noua limită valorică devenită criteriu de incriminare.

Cum numai o anumită valoare a pagubei produse poate atribui unei fapte îndreptate împotriva fondului forestier caracterul de infracțiune, este evident că neatingerea cuantumului acelei valori, ce constituie condiția pentru ca incriminarea să devină operantă, determină lipsa unei trăsături esențiale specifice laturii obiective a unor asemenea infracțiuni, respectiv neîntrunirea criteriului valoric necesar.

Ca atare, din moment ce intervenirea majorării prețului unității de masă lemnoasă pe picior, ulterior comiterii faptei, conduce la un cuantum superior, mai mare, al pagubei ce este susceptibilă să atribuie faptei caracter de infracțiune în sensul reglementat prin dispozițiile din Codul silvic la care s-a făcut referire, se impune ca, în astfel de cauze, examinarea elementelor constitutive ale infracțiunii, sub aspectul laturii obiective, să fie realizată în raport cu noul criteriu valoric privind prejudiciul, iar în cazul neîndeplinirii acestuia să se constate lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii, ceea ce atrage incidența dispozițiilor de achitare cuprinse în art. 11 pct. 2 lit. a), cu referire la art. 10 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală.

În această privință, este de observat că majorarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă, intervenită ulterior comiterii faptei, nu atrage incidența dispozițiilor art. 10 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, prin care este reglementat cazul când „fapta nu este prevăzută de legea penală”, întrucât modificarea cuantumului pagubei ce imprimă faptei caracter penal, prin majorarea criteriului de calcul, nu echivalează cu o dezincriminare cât timp faptele respective sunt considerate în continuare infracțiuni, reglementate prin norme speciale din Codul silvic, ci constituie doar o dispoziție legală mai favorabilă, a cărei aplicare, implicând o restrângere a conținutului laturii obiective a infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, datorită măririi valorii pagubei ce imprimă faptei caracter infracțional, impune constatarea neîntrunirii elementelor constitutive ale vreunei infracțiuni în astfel de cazuri.”

O interpretare teleologică a textelor în discuție este de asemenea de natură a justifica opțiunea legiuitorului privind modul de reglementare a variantelor calificate ale infracțiunii, putându-se presupune intenția de a fi sancționată mai grav fapta care produce un prejudiciu apreciat drept unul însemnat în raport de o anumită realitate socio-economică, în cadrul căreia valoarea monetară a leului este susceptibilă de fluctuații însemnate, un reper mult mai stabil în timp putând fi considerat echivalentul în euro a prejudiciului produs statului, ce este de natură să reflecte un anumit grad de afectare a intereselor patrimoniale, care justifică o sancționare mai aspră a făptuitorului. (astfel, un prejudiciu de 450.000 lei poate avea semnificația unor consecințe patrimoniale deosebit de grave la nivelul anului 2014, în funcție de valoarea monetară a leului la acel moment și o altă semnificație în timpul anului 2022).

Curtea reține și împrejurarea că practica judiciară nu este unitară cu privire la o astfel de interpretare.

De asemenea, relativ din perspective similare cu cea prezentă s-a invocat neconstituționalitatea textelor art. 9 alin. 2 și 3 din Legea nr. 241/2005, iar Curtea Constituțională, printr-o jurisprudență constantă, a apreciat că dispozițiile legale criticate pentru lipsă de claritate și previzibilitate nu au de fapt un astfel de caracter, expunând totodată, în cadrul considerentelor, modul în care acestea ar putea fi aplicate.

Astfel, în **decizia nr. 258/05.05.2016 a Curții Constituționale (paragrafele 22-27)**, în cadrul controlului de constituționalitate a incriminării, Curtea a pornit de la premisa de principiu că în ceea ce privește legea penală aplicabilă unei fapte, aceasta trebuie să respecte anumite cerințe pentru a fi respectat principiul legalității incriminării, respectiv trebuie să fie clară, previzibilă, astfel încât orice persoană să își poată da seama dacă acțiunea sau inacțiunea interzisă sau ordonată intră sub incidența sa, și accesibilă, ceea ce presupune posibilitatea oricărei persoane interesate de a lua cunoștință de existența și conținutul normei penale.

În continuare, Curtea a observat că infracțiunile de evaziune fiscală sunt infracțiuni de prejudiciu, ce au ca urmare imediată producerea unei pagube bugetului general consolidat, aceste infracțiuni consumându-se în momentul în care s-a produs rezultatul prevăzut în norma de incriminare. Infracțiunile de evaziune fiscală fiind infracțiuni de prejudiciu, momentul nașterii prejudiciului este momentul comiterii faptei, această împrejurare având consecințe în ceea ce privește cursul valutar aplicabil.

S-a reținut că stabilirea întinderii prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală produce consecințe asupra încadrării juridice a faptei, dar și asupra altor aspecte cum ar fi posibilitatea de exercitare a cauzei de nepedepsire/de reducere a pedepsei prevăzută de art. 10 din Legea nr. 241/2005 sau asupra întinderii măsurilor asigurătorii aplicate în vederea recuperării prejudiciului.

Din perspectiva cursului valutar aplicabil, Curtea a observat că singura posibilitate care respectă cerințele mai sus arătate este calculul prejudiciului prin aplicarea cursului valutar de la momentul săvârșirii faptei.

Luarea în considerare și aplicarea unui curs valutar valabil în alt moment - momentul emiterii rechizitoriului sau al sesizării instanței de judecată - ar determina o imprevizibilitate a normei și, posibil, o îngreunare a situației făptuitorului.

Totodată, ar echivala cu posibilitatea alegerii în mod aleatoriu, fără niciun criteriu obiectiv, a cursului valutar, curs necunoscut de făptuitor la data săvârșirii infracțiunii, ceea ce ar determina imposibilitatea acestuia de a-și norma conduita.

În continuare, Curtea a observat că eventuala aplicare neunitară a legii reclamată de autorul excepției, în ceea ce privește stabilirea prejudiciului în soluționarea laturii penale în cazul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, nu reprezintă aspect care poate face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Aceste aspecte pot face obiectul unui recurs în interesul legii, având în vedere că potrivit art. 471 teza finală din Codul de procedură penală Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Or, fără a nega justețea argumentelor de principiu invocate de Curtea Constituțională în cadrul deciziei anterior menționate, reluate în cuprinsul deciziilor ulterioare (*Decizia 778/2021*) în special cu privire la caracterul previzibil al aplicării normei legale, instanța apreciază că acestea nu pot justifica o opinie contrară, din următoarele considerente.

În mod evident, primul principiu aplicabil în timp în ipoteza nașterii unui raport penal de conflict este cel al activității legii penale, reglementat de dispozițiile art. 3 Cod penal. Prin urmare, într-o primă fază legea penală care este aplicabilă și care este aptă să determine o

anumită încadrare juridică a faptei este cea incidentă la momentul consumării faptei care presupune luarea în considerare a unui anumit curs valutar.

În mod excepțional și doar în conformitate cu dispozițiile art. 5 Cod penal, respectiv doar în măsura în care conținutul concret al textului legal este mai favorabil făptuitorului, ulterior consumării faptei, acesta din urmă poate fi aplicat situației concrete și poate justifica o eventuală încadrare juridică mai ușoară.

Nu se pune în discuție, în acești parametri, luarea în considerare, în mod aleatoriu, a oricărui curs valutar, necunoscut de făptuitor la momentul comiterii faptei, împrejurare apreciată de Curtea Constituțională ca fiind de natură să afecteze previzibilitatea normei de incriminare și să determine imposibilitatea ca făptuitorul să-și regleze conduita, ci se procedează la aplicarea succesivă a dispozițiilor art. 3 Cod penal (într-o primă fază) și se analizează dacă de la momentul consumării infracțiunii și până la soluționarea raportului juridic penal de conflict a intervenit o modificare (directă sau indirectă) a normei care sancționează mai grav fapta comisă, de natură a crea făptuitorului o situație juridică mai ușoară, normă ulterioară ce poate fi aplicată retroactiv, în temeiul art. 5 Cod penal.

Prin urmare, considerentele expuse de Curtea Constituțională în cadrul deciziei anterior enunțate nici nu sunt propriu zis contrare opiniei prezentului complet, întrucât analizează dintr-o perspectivă distinctă prevederile art. 9 alin. 2 și 3 din Legea nr. 241/2005, respectiv în ceea ce privește aptitudinea acestor texte legale de a întruni cerințele de claritate și previzibilitate, exigențe ce se realizează în mod firesc, prin luarea în considerare, pentru aplicarea normei, a momentului consumării faptei, în acord cu dispozițiile art. 3 Cod penal. Nu se analizează însă aptitudinea acestor texte legale, al căror conținut integrează, prin el însuși, un element supus fluctuațiilor temporale, de a fi aplicate în temeiul dispozițiilor art. 5 Cod penal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 475 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept:

„În situația infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005, pentru care încadrarea în variantele agravate, incriminate de art. 9 alin. 2 și 3 din aceeași lege, este condiționată de o valoare a prejudiciului mai mare de 100.000 euro, respectiv de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, modificarea cursului valutar stabilit de BNR ulterior consumării faptei, astfel încât aceeași faptă concretă, analizată în raport de un curs valutar superior valoric, nu s-ar mai încadra în varianta agravantă prevăzută de art. 9 alin. 2 sau 3 din Legea nr. 241/2005, ci în varianta de bază, reglementată de art. 9 alin. 1 din Legea nr. 241/2005, este de natură să activeze principiul aplicării legii penale mai favorabile, cu consecința stabilirii în cauză a încadrării juridice care este cea mai favorabilă inculpatului în condițiile art. 5 Cod penal, în raport de cursurile valutare succesive ulterioare consumării faptei sau dimpotrivă, într-o astfel de situație, se are în vedere, în mod exclusiv, cursul valutar BNR aplicabil la momentul consumării faptei?”

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, ..., prin punerea soluției la dispoziție prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

.....

Judecător,

....

Grefier,

....

Red. Tehnored. ....

3 ex/ ...

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO